DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

6. juni 2002 *

I sag C-177/01,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved H. Støvlbæk og J. Adda, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Den Franske Republik ved G. de Bergues og D. Colas, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler den i henhold til artikel 4 og 11 i Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og

* Processprog: fransk.

polychlorterphenyler (PCB/PCT) (EFT L 243, s. 31), idet den ikke har tilsendt Kommissionen en sammenfatning af fortegnelserne over apparater med et PCB-indhold på mere end 5 dm^3, en plan for dekontaminering og/eller bortskaffelse af apparater, der er optaget i fortegnelserne, og de heri indeholdte PCB, samt en skitseret plan for indsamling og efterfølgende bortskaffelse af de i direktivets artikel 6, stk. 3, nævnte apparater, som ikke skal optages i fortegnelser efter artikel 4, stk. 1,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, S. von Bahr, og dommerne D.A.O. Edward og A. La Pergola (refererende dommer),

generaladvokat: L.A. Geelhoed
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 21. marts 2002,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 24. april 2001 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af artikel 226 EF anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler den i henhold til artikel 4 og 11 i Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT) (EFT L 243, s. 31), idet den ikke har tilsendt Kommissionen en sammenfatning af fortegnelserne over apparater med et PCB-indhold på mere end 5 dm^3, en plan for dekontaminering og/eller bortskaffelse af apparater, der er optaget i fortegnelserne, og de heri indeholdte PCB, samt en skitseret plan for indsamling og efterfølgende bortskaffelse af de i direktivets artikel 6, stk. 3, nævnte apparater, som ikke skal optages i fortegnelser efter artikel 4, stk. 1.

2 Artikel 1 i direktiv 96/59 har følgende ordlyd:

»Formålet med dette direktiv er en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kontrolleret bortskaffelse af PCB, dekontaminering eller bortskaffelse af apparater indeholdende PCB og/eller bortskaffelse af brugte PCB med henblik på deres fuldstændige bortskaffelse på grundlag af dette direktivs bestemmelser.«

3 Artikel 4, stk. 1, i direktiv 96/59 bestemmer:

»For at overholde artikel 3 sørger medlemsstaterne for, at der udarbejdes fortegnelser over apparater med et PCB-indhold på mere end 5 dm^3, og sender Kommissionen en sammenfatning af disse fortegnelser senest tre år efter dette direktivs vedtagelse. Med hensyn til kondensatorer skal tærsklen på 5 dm^3 forstås således, at den omfatter samtlige enkeltelementer i et kombineret sæt.«

4 I artikel 6, stk. 3, i direktiv 96/59 hedder det:

»Når det er praktisk muligt, skal apparater indeholdende PCB, som ikke skal optages i en fortegnelse i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, og som indgår i et andet apparat, fjernes og indsamles separat, når sidstnævnte apparat tages ud af brug, genvindes eller bortskaffes.«

5 Artikel 11 i direktiv 96/59 bestemmer:

»1. Senest tre år efter vedtagelsen af dette direktiv opstiller medlemsstaterne:

— planer for dekontaminering og/eller bortskaffelse af apparater, der er optaget i fortegnelserne, og de heri indeholdte PCB

— en skitseret plan for indsamling og efterfølgende bortskaffelse af de i artikel 6, stk. 3, nævnte apparater, som ikke skal optages i fortegnelser efter artikel 4, stk. 1.

2. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om disse programmer og skitserede planer.«

6 Da Kommissionen fandt, at Den Franske Republik ikke havde meddelt den de bestemmelser, denne havde udstedt med henblik på at efterkomme artikel 4 og 11 i direktiv 96/59, samt at den ikke rådede over andre oplysninger, som gjorde det muligt at fastslå, at denne medlemsstat havde udstedt de fornødne bestemmelser i så henseende, anmodede den i henhold til proceduren i artikel 226 EF ved åbningsskrivelse af 13. april 2000 Den Franske Republik om at fremsætte sine bemærkninger hertil inden for en frist på to måneder.

7 Som svar på åbningsskrivelsen fremsendte de franske myndigheder den 13. juni 2000 en skrivelse, hvori de først anførte, at der allerede var truffet visse foranstaltninger med henblik på, at der i oktober 2001 kunne udarbejdes en fortegnelse over apparater indeholdende PCB. Skrivelsen indeholdt endvidere et overslag over antallet af apparater i Frankrig indeholdende PCB eller olie forurenet med PCB. Endelig indeholdt skrivelsen en anslået tidsplan for dekontaminering og/eller bortskaffelse, udarbejdet i forhold til den eksisterende behandlingskapacitet.

8 Da Kommissionen fandt, at de franske myndigheder hverken havde udarbejdet den sammenfatning over fortegnelser, planen eller den skitserede plan, der er fastsat i artikel 4 og 11 i direktiv 96/59, fremsatte den den 27. juli 2000 en begrundet udtalelse, hvori den opfordrede Den Franske Republik til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme udtalelsen inden for en frist på to måneder fra dens meddelelse.

9 I sit svar af 12. oktober 2000 anførte Den Franske Republik, at den ville fastsætte en tidsplan, hvorefter den i henhold til den fastsatte nationale procedure i oktober 2001 ville kunne meddele Kommissionen de oplysninger, som var nødvendige for at efterkomme artikel 4 og 11 i direktiv 96/59.

10 Den Franske Republik fremsendte den 26. januar 2001 og den 23. marts 2001 henholdsvis dekret nr. 2001-63 af 18. januar 2001 om ændring af dekret nr. 87-59 af 2. februar 1987 om markedsføring, anvendelse og bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (JORF af 25.1.2001, s. 1286, herefter »dekret nr. 2001-63«), og bekendtgørelse af 13. februar 2001 om indberetningspligt for ejere af apparater indeholdende polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (JORF af 6.3.2001, s. 3500, herefter »bekendtgørelsen af 13. februar 2001«).

11 I stævningen har Kommissionen gjort gældende, at Den Franske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den ifølge artikel 4 og artikel 11 i direktiv 96/59. Den har nærmere anført, at de bestemmelser, Den Franske Republik har udstedt efter den begrundede udtalelse, som f.eks. dekret nr. 2001-63 og bekendtgørelsen af 13. februar 2001, ikke kan bringe traktatbruddet til ophør.

12 Den franske regering har erkendt, at den inden for de i direktiv 96/59 fastsatte frister var forpligtet til at udarbejde de dokumenter, som er nævnt i direktivets artikel 4, stk. 1, og artikel 11, og fremsende dem til Kommissionen. Den har ikke bestridt, at disse dokumenter endnu ikke var udarbejdet på datoen for indlevering af svarskriftet, og at den derfor ikke havde kunnet fremsende dem til Kommissionen i den ved de nævnte bestemmelser fastsatte form. Den franske regering gør imidlertid gældende, at etableringen af proceduren for udarbejdelse af dokumenterne har taget længere tid end forudset, at tekniske hindringer i forbindelse

med det benyttede edb-system har medført en yderligere forsinkelse, og at den skulle være i stand til at efterkomme bestemmelserne i direktiv 96/59 i løbet af år 2002.

13 Det bemærkes i den forbindelse, at det fremgår af fast retspraksis, at spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et traktatbrud, må vurderes på baggrund af forholdene i medlemsstaten, som de var ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse, og at ændringer af forholdene i tiden derefter ikke kan tages i betragtning af Domstolen (jf. bl.a. dom af 11.11.1999, sag C-315/98, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 8001, præmis 11).

14 Den franske regering har indrømmet, at den ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse endnu ikke havde fremsendt den sammenfatning af fortegnelser, planen og den skitserede plan, som er nævnt i artikel 4, stk. 1, og artikel 11 i direktiv 96/59, til Kommissionen.

15 Under disse omstændigheder bør Kommissionen gives medhold.

16 Det skal således fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler den i medfør af artikel 4 og 11 i direktiv 96/59, idet den ikke har tilsendt Kommissionen en sammenfatning af fortegnelserne over apparater med et PCB-indhold på mere end 5 dm^3, en plan for dekontaminering og/eller bortskaffelse af apparater, der er optaget i fortegnelserne, og de heri indeholdte PCB, samt en skitseret plan for indsamling og efterfølgende bortskaffelse af de i direktivets artikel 6, stk. 3, nævnte apparater, som ikke skal optages i fortegnelser efter artikel 4, stk. 1.

Sagens omkostninger

17 I medfør af procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Den Franske Republik har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

1) **Den Franske Republik har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler den i henhold til artikel 4 og 11 i Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT), idet den ikke har tilsendt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber en sammenfatning af fortegnelserne over apparater med et PCB-indhold på mere end 5 dm^3, en plan for dekontaminering og/eller**

bortskaffelse af apparater, der er optaget i fortegnelserne, og de heri indeholdte PCB, samt en skitseret plan for indsamling og efterfølgende bortskaffelse af de i direktivets artikel 6, stk. 3, nævnte apparater, som ikke skal optages i fortegnelser efter direktivets artikel 4, stk. 1.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

von Bahr Edward La Pergola

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 6. juni 2002.

R. Grass

Justitssekretær

S. von Bahr

Formand for Fjerde Afdeling